

Circus Ponorka: Perfect Days Ltd.

Faust Records

Kytarista a skladatel Honza Ponocný je pro mne něco jako česká obdoba R.E.M. Ne že by se podobal Michaelu Stipeovi (i když „účes“ nosí podobný), ne že by jeho hra nějak zvlášť připomínala kytaru Petera Bucka... Ale podobně jako se georgijská formace zdařile pohybovala mezi nezávislou scénou a mainstreamem, spojuje oba zdánlivě neslučitelné světy i Ponocný. Svědčí o tom nejen jeho účinkování v doprovodných kapelách Mira Žbirky a Vaška Koubka. Na prvním albu svého projektu Circus Ponorka *Do It Yourself* sice Ponocný používal přístupy známé z progresivní, komerčními médii zatím opomíjené scény, avšak písně zněly hitově, příjemně, přístupně – a přitom nepodbízivě. „Mají nosné melodie a ještě výraznější refrény a umět většina české populace anglicky, klidně by si s Ponocným mohl národ prozpěvovat,“ psal jsem v roce 2009.

Tato charakteristika by se dala použít i pro nové CD *Perfect Days Ltd.* – například taková píseň *Speaking Of You* je hit jedna báseň, smíříme-li se s jakoby potlačeným zpěvem, který nechává naplno vyznít kytarovému doprovodu. Ponocného rukopis, postavený na vrstvení kytar a dalších nástrojů, prolínaných se zastřenými vokály, se nijak zvlášť nezměnil. Přesto se však nové album od debutu liší v několika zásadních momentech.

Především CD *Perfect Days Ltd.* vzniklo jako soundtrack ke stejnojmennému filmu Alice Nellis (s níž Ponocný spolupracoval už na jejím předchozím snímku *Mamas & Papas*). Písně jsou sice silné samy o sobě, ale film je zřejmě příčinou toho, proč zní album melancholičtěji, více zasněně, soundtrackově. Druhým velkým rozdílem je účast hostů. Zatímco debut si Ponocný (s výjimkou jedné písně) natočil celý sám, tentokrát se ve studiu objevily zpěvačky (Saša Langošová z November 2nd, Klára Vytisková z Toxique), saxofonista Michal Žáček, písničkář Jakub Čermák (v poněkud nezvyklé roli) a další hosté. Právě účast těchto hudebních přátel celek vyvažuje zpět směrem k větší pestrosti. Třetím rozdílem je – nepočítáme-li bonusovou část alba – absence česky zpívané písně. Na debutu se sice skladba *Důstojnosti* s textem Václava Koubka zbytku alba vymykala, ale současně šlo o jeden z největších hitů.

Co naopak zůstává, jsou – vedle Ponocného kytarových hrátek – texty Johna Rileyho. I ony mimochodem stojí za pozornost: pod optimistickým názvem *Such A Nice Day* se skrývá píseň o sebevraždě, v *Sunsets Rising* zaujme hříčka „holly would, holly should“, zdánlivě přímočaré vyznání pornoherečce *Marilyn Chambers* si může posluchač vyložit po svém – podobně jako komiksově laděný booklet, další můstek mezi uměním pro vyvolené a uměním pro masu.

Další pozoruhodné momenty alba? Úvodní skočné *Moonshine Reggae*. Už zmíněná účast Saši Langošové, které zastřeně ochraptělá poloha sluší úplně stejně jako role alternativní country zpěvačky v November 2nd. Dále pěkná basa v *Sunsets Rising*. A do třetice třeba indie folková ukolébavka *Lullaby*. Spíše zbytnou kuriozitou je pak trojskladba *Tancen/Dance/Danse dans le boulevard* – podivná árie s violoncellem, následovaná hiphop-poprockovou verzí v podání skupiny HeyDay (Ponocný, Brožek, Vávra, Mikoška) a akordeonovou codou se Sylvií Krobovou.

Pominu-li tento závěrečný bonus, lze si album představit jako kvělitní soundtrack k téměř libovolnému filmu ze současnosti. Není třeba vidět *Perfect Days* Alice Nellis, aby se nám Ponocného písně dostaly pod kůži. Jsou melancholické, zasněné, éterické, což nemusí vždy znamenat pomalé. Pohybují se na pomezí alternativy a mainstreamu, čímž evokují například tvorbu zpěvačky tUnE-yArDs, Island'ana Jónsiho, londýnské skupiny Cornershop (dlouho jsem přemýšlel, co mi *Speaking Of You* připomíná...) nebo – v nejklidnějších polohách – některé písně od R.E.M.

Milan Tesař (Radio Proglas)